

23 minut v peklu

Bill Wiese

Prepisano iz zvočnega zapisa iz zborovanja v Kansas City, KS imenovanem "Kansas City za Ameriko". Izkušnja s peklom se je zgodila 23. novembra leta 1998.

(Uvod napovedovalca)

Nekaj mesecev nazaj me je Mike Bickle, s katerim sodelujem pri [Mednarodni hiši molitve](#) prosil, naj učim o peklu. Medtem, ko sem preučeval to temo, sem dobil od prijatelja Steve Carpenterja v roke videokaseto. Na tem posnetku je bilo sporočilo, ki ga boste slišali od Billa Wieseja in njegove žene Annette. Njegovo sporočilo je pretreslo moj svet. In trajno je spremenilo moj odnos do družine, mojih prijateljev in celo do ljudi, katerih ne poznam. Trajno je spremenjeno. Ne pretiravam, zato prosim ne mislite, da govorim tukaj o prisposodobah. To je popolnoma spremenilo način, na katerega gledam nekaj preostalih let, ki jih imam na tej zemlji. Molim, da bo Bog to naredil danes v vas. Ne morem preveč poudariti o pomembnosti tega sporočila. Bill je kristjan. Svoje življenje je predal Bogu pri starosti šestnajstih let. Gospoda pozna že 32 let. Leta 1976 se je preselil v Kalifornijo in je preživel 10 let pod vodstvom [Božjega služabnika Chucka Smitha](#) v Costa Mesi v Kaliforniji. Bill je posrednik za prodajo nepremičnin, kot njegova žena. Zadnjih petnajst let je bil Bill na zborovanjih, in v vodstvu več obdobij žetve cerkve [Eagles Nest](#), katero vodi Božji služabnik dr. Gary Greenwald v Orange County v Kaliforniji. Pred nekaj meseci je tamkajšnji Božji služabnik Raul prišel k Billu in mu rekel, „Bill, Bog bo naredil prebujenje. V Ameriki bo začel v Kansas Cityju. Poslal te bo tja, in ti naj bi šel tja“. Bill in Annette še nikoli nista bila v Kansas Cityju. Naslednji dan sem poklical Billa in rekel, „Bi razmislili in prišli v Kansas City? Videl sem vaš video posnetek in domnevam, da boste prišli.“ Verjamem, da sta tukaj na Božji ukaz.

Slišali boste vizijo pekla, toda, še bolj pomembno, slišali boste vizijo prijateljstva z Jezusom Kristusom in o ljubezni, katero ima za ves svet. Bill je bil v peklu. Ni bil naključni opazovalec, kot je že toliko ljudi bilo v pravih vizijah, on je doživel polurno mučenje v peklu brez vsakega upanja na pobeg. Bill in njegova žena sta globoko predana Jezusu Kristusu in delu za Boga in vodstvu Svetega Duha. Imeli ga boste radi. Prosim pozdravite Billa in Annette Wiese.

(Bill Wiese govori)

V čast mi je biti tukaj. Celotno potovanje je pravi blagoslov za naju. Kot je rekel Hal, sva nepremičninska posrednika. Tega ne počneva za preživetje. Tega ne počneva za denar. Midva samo veva, da nama je Bog rekel, naj greva in poveva svetu o Njegovi ljubezni do ljudi, in o prostoru, za katerega On ne želi,

da bi katerakoli od njegovih stvaritev šla tja. Zato sva tukaj. Zaradi časovnega okvira bom skrajšal svoje pričevanje in bom takoj pričel z njim.

Toda najprej bi vam podal nekaj napotkov, odgovoril na vprašanja katere imate mogoče v mislih. Če bi sam sebe poslušal, bi najprej vprašal: „Kako veš, da to niso bile samo sanje ki si jih imel? Težke sanje?“ Izpostavil bom nekaj točk. Prvič, zapustil sem telo. Ko sem se vrnil, sem videl svoje telo ležati ne tleh. Tako sem zagotovo vedel, da sem doživel zunajtelesno izkušnjo. Nekateri kristjani so rekli: „Kristijan ne more zapustiti svojega telesa.“ Toda to ni res. V [drugem pismu Korinčanom 12,2](#), ko je bil Pavel vzet v tretja nebesa je dejal, „*ali v telesu, ali izven telesa, ne vem.*“ Torej, če on ni vedel, potem to mora pomeniti, da je to mogoče. In prav tako pravi v verzu 1, da je bilo videnje, zato verjamem, da to spada v razvrstitev videnj.

V [Jobu 7,14](#) pravi: „*Ti me strašiš s sanjami in me plašiš s prikaznimi.*“ Torej je to zagotovo, kar je Gospod naredil, prestrašil me je skozi videnje. In tudi, ko sem se vrnil, je trajalo leto dni, da sem se pomiril in postal ponovno kot običajna oseba. Bil sem tako razburjen in duševno pretresen zaradi strahu, da je le-ta je spremenil ves moj pogled na to, kako pričevati in kako zelo ceniti, pred čem nas je Bog rešil.

Prosil sem svojo ženo, da pride na oder za minuto, da vam bo lahko samo pričevala, kaj se je zgodilo, ko me je našla v dnevni sobi, ker se tega dela ne spominjam. Želim, da o tem sama spregovori nekaj besed. Hvala.

(Billova žena Annette govori)

Ura je bila 3:23 zjutraj, ko sem se zbudila. Tega se spominjam samo zato, ker sem pogledala najino digitalno uro, in opazila sem, da Billa ni bilo poleg mene. Zaslišala sem kričanje, ki je prihajalo iz najine dnevne sobe. Nadaljevala sem pot, da bi prišla vzdolž hodnika. Našla sem svojega moža na način, na kakršen ga še nikoli nisem videla. Če kdorkoli spozna Billa, on je po naravi zelo konzervativen, zelo miren in uraden človek. On enostavno ni tak tip človeka, ki bi se vznemirjal ali bi se čustveno razburil nad čimerkoli, razen občasno v Bogu. Toda, kakorkoli, videla sem ga tam hudo trpečega, dobesedno trpeče držati svojo lobanjo, držal je svojo glavo med rokama in vpil in kričal. Bil je skrčen v položaju fetusa na tleh v dnevni sobi. Nisem vedela, kaj bi storila. Misllila sem, da ima srčni napad. Začela sem moliti in zakričal je in rekel. „*Moli, da bi Gospod odvezel to iz mojih misli. Gospod me je pospremil v pekel. Počutim se, kot bi moje telo umiralo. Tega ne prenesem.*“ Tako sem nadaljevala z molitvijo nad njim in približno po deset do dvajsetih minutah se je pričel umirjati. Bil je dobesedno v stanju šoka, kot nekdo, ki je šel v Vietnam in je imel podoživljanje ali strašno prometno nesrečo, katero je ponovno podoživljal. To ni bilo samo, kot bi kdo imel nočne more in se zbudil. Samo o tem sem hotela pričati.

(Bill Wiese govori)

Tako sem blagoslovljen z dobro ženo. Resnično sem hvaležen Bogu. Poročen sem štiri leta, poznam jo šest let in to je bilo najboljših šest let mojega življenja. Torej hvaljen bodi Bog.

Ko sem prišel nazaj iz te izkušnje, sem hotel izvedeti, če je kdo v Svetem pismu, ki je kdajkoli izkusil pekel. Tako sem začel preiskovati. Veliko poslušam Chucka Misslerja. On je učitelj Svetega pisma po vsem narodu, resnični učitelj in on je povedal, da je Jona izkusil pekel. V [Jonu 2,2](#) pravi: „*iz pekla je kričal.*“ In v [Jonu 2,6](#) pravi: „*zemlja s svojimi zapahi je bila za vedno okoli mene, vendar si ti privedel moje življenje iz pokvarjenosti.*“ Torej je bil tam vsaj nekdo v Svetem pismu, ki je izkusil pekel, Jona.

Hotel sem tudi izvedeti, ker sem bil vzgojen v zgodnjih dneh cerkve Calvary Chapel, da kakršna koli duhovna izkušnja ne glede na to, kakšno duhovno izkušnjo bi izkusil, morala bi že biti v besedi Boga. Torej sem vedel, da če je to, kar sem izkusil resnica, bi moralo že biti zapisano v Besedi. Tako sem začel raziskovati in našel sem čez štiristo zapisov, ki so opisovala vse, kar sem videl, slišal, čutil, vse

kar ima veze s peklom. To je že v Svetem pismu, torej, karkoli vam pripovedujem, je že tam. Sproti vam bom navajal reference k nekaterim izmed zapisov. Ne morem jih citirati vseh štiristo, toda nekatere bom. Izvedel sem, da je bilo okrog štirinajst drugih ljudi, ki je izkusilo nekatere dele pekla. Večina izmed njih je bilo izkustev ob smrti ljudi, ki so umirali v bolnici, in so bili pripeljani nazaj.

In da pridemo do stvari, hitro: Moja žena in jaz sva bila na nedeljskem večernem molitvenem srečanju, katerega sva se vedno udeležila z našimi Božjimi služabniki. In domov sva odšla kot vsak drug običajen večer in odšla spat. Okoli tretje ure zjutraj sem bil vzet. Nisem vedel, kako sem prišel tja, dokler se nisem vrnil. Potem je Gospod razložil. Toda bil sem enostavno odvržen v jetniško celico, prav tako, kot so običajne jetniške celice, kakršne si predstavljate z grobimi ogromnimi zidovi in rešetkami na vratih. Nisem še vedel, kje sem. Vse, kar sem vedel je bilo to, da je bilo izredno vroče, strašno vroče. Bilo je tako vroče, da nisem mogel verjeti, da sem živ. Čutil sem, da bi se moral izničiti s to vročino, toda bil sem še vedno živ. Za kratek čas je bilo svetlo in verjamem, da je bila Gospodova prisotnost tukaj zame, da bi bolje videl prizorišče, toda potem se je približno po minuti stemnilo.

V [Izaija 24,22](#) pravi:

„In oni bodo zbrani skupaj, kot so jetniki zbrani v breznu in bodo zaprti v ječo...“

[Pregovori 7,27](#)

„oni bodo šli dol v pekel, v celice smrti“.

S celicami je mišljeno sobe, torej ima del pekla zaporniške celice, kamre, brezna ognja in velika področja ognja, torej sem bil jaz v tem času samo v jetniški celici.

Tudi v [Jonu 2,6](#)

„zemlja z njenimi zapahi je bila okrog mene za vedno...“

In [Job 17,16](#)

„Šli bodo dol do rešetk brezna...“

Torej ponovno, vse kar sem videl, je bilo v Besedi. O kamnih je govora v [Izaija 14,19](#).

Znašel sem se v celici, in ti štirje stvori so bili v celici z menoj. V tistem trenutku nisem vedel, da so bili demoni, ker sem šel tja kot neodrešena oseba. Bog je vzel iz mojih misli to, da sem bil kristjan. Nisem razumel, zakaj. Toda to mi je razložil na poti nazaj. Stvori nisem spoznal kot demone, toda, bili so ogromni. Bili so veliki okrog 3,5 do 4 metre. Enega boste videli na [videu](#). Eden izmed ljudi, ki podaja svoje pričevanje, je videl istega demona kot jaz. Tako boste videli, kako dejansko izgleda. Tam, na videu, je njegova zelo dobra slika, ko je bil nekdo privlečen do zapahov pekla. To je pričevanje Kennetha Hagina.

Kakorkoli že, bil je ves luskav. Imel je luske po vsem svojem telesu, velikanske čeljusti z ogromnimi zobmi in kremplji, ki so štrleli iz njega skupaj z ugreznjenimi očmi. Bile so ogromne. In drugi mu ni bil niti malo podoben, temveč je imel kot britev ostre plavuti vsepovsod, z eno dolgo roko in nesorazmernimi nogami. Vse je bilo deformirano in ukrivljeno in izven sorazmerja, izven simetričnosti, nobene simetričnosti, ena roka je bila daljša in ena krajša. Samo čudno izgledajoči stvori z nenavadnim videzom, stvori, ki so izgledali strašno.

In psovali so Boga. Ves čas so preklinjali Boga. Spraševal sem se: „Zakaj preklinjajo Boga? Zakaj toliko

sovražijo Boga?“ In potem so obrnili svojo pozornost k meni, in čutil sem enako sovrašтво do mene, kot so ga imeli do Boga in ponovno sem si mislil: „Zakaj me sovražijo? Ničesar jim nisem storil.“ Toda sovražili so me s sovraštvom, ki ga nisem nikoli izkusil na zemlji; visoko nad sposobnostjo, s katero človek sovraži. Oni so me sovražili popolnoma in vedel sem, da so bili določeni, da me mučijo.

Bile so stvari, ki jih bom povedal, toda za katere ne vem, kako sem jih vedel. V peklu so tvoja čutila dojemljivejša, zavedaš se več stvari, kot se jih zavedajo naša fizična telesa. Zavedal sem se razdalj, zavedal sem se časa in tako naprej, veliko bolj kot vi tukaj. Vedel sem, da so bili ti stvori določeni meni, da me večno mučijo na tem kraju.

Ležal sem na tleh v tej celici, in nisem imel prav nobene moči v svojem telesu. Spraševal sem se: „Zakaj se komaj premikam, kaj je narobe z mano?“ Zavedal sem se svoje nemoči, in brezmočno sem ležal tam. Demon me je pograbil, me dvignil in me vrgel v steno, kot kozarec. Dvignil me je kot kozarec. Tako lahek sem bil, oziroma tako močan je bil on. In vrgel me je ob steno, in vsaka kost v mojem telesu se je zlomila. In čutil sem bolečino! Pravkar sem začel samo ležati tam na tleh in klicati za milost, toda ti stvori nimajo nikakršne milosti, absolutno nobene milosti.

Eden me je dvignil in drugi mi je s svojimi, kot britev ostrimi kremplji, odtrgal moje meso stran. Enostavno potegnil ga je stran in prav nič ga ni brigalo za to telo, katerega je Bog tako čudovito naredil. Imel je sovrašтво, ki je bilo tako intenzivno zoper mene. Spraševal sem se: „Zakaj sem živ, zakaj to preživljam? Ne razumem, zakaj nisem mrtev.“ Moje meso je viselo v trakovih. In ni bilo nobene krvi, samo meso, ki je viselo, ker življenje je v krvi, in v peklu ni življenja. In v peklu ni vode.

[Izaija 14,9-10](#) pravi:

„Spodnje podzemlje vzdrhteva zaradi tebe, pred srečanjem ob tvojem prihodu. Zaradi tebe prebujajo pokojne, vse zemeljske veljake, vzdiguje iz njihovih prestolov vse kralje narodov. Vsi te nagovarjajo in pravijo: „Tudi ti si podlegel kakor mi, postal si nam podoben. Ali si tudi ti postal šibak kakor mi? Ali si tudi ti postal kot mi?“

[Psalm 88,5](#)

„Prištet sem k tistim, ki gredo dol v brezno; sem kot mož, ki nima nobene moči.“

In vemo, da hudič ima moč, v Pismih, kjer je bil obseden človek, ki je tekal skozi pokopališče nam to opisuje

[Marko 5,1-4.](#)

Prispeli so na drugo stran jezera v Geraško deželo in ko je On stopil iz čolna ga je takoj srečal mož iz grobov z nečistim duhom, ki je imel svoje bivališče med grobovi; in nihče ga ni mogel zvezati, celo z verigami ne, ker je bil pogosto zvezan z obroči in verigami. Verige je raztrgal in obroče je zlomil na koščke; niti ga ni mogel nihče udomačiti.

Niso ga mogli zvezati; verige je zlomil na kose. In to je bil samo človek z demonsko močjo. Razumel sem, da so ti demoni imeli približno tisočkratno moč človeka. Torej, celo če bi imel svojo naravno moč,

se jih ne bi mogel ubraniti. Torej sem bil popolnoma predan njihovi milosti, ki je oni nimajo. Demoni v peklu upravljajo tvoje življenje.

Vonj teh demonov in vonjave v peklu so bile tako odvratne; ne morem vam jih niti opisati. Bil je vonj po gorečem in zažganem mesu, po žveplu. Vonj teh demonov je bil, kot odprta greznica, razpadajoče, gnilo meso, pokvarjena jajca, pokvarjeno mleko in vse kar si lahko zamislite. Povonjaj, pomnoži tisočkratno in približaj svojemu nosu. In samo vdihuješ (v peklu ni zraka – ne izdihuješ). Bil je tako strupen, da bi vas ubil. Če bi bili tukaj v tem telesu, bi umrli. In spraševal sem se: „Zakaj preživljam skozi ta tako odvraten smrad?“ Toda ponovno ne umreš, moraš ga prenašati.

Skrunjenja, s katerimi so preklinjali Boga je omenjeno v [Ezekielu 22,26](#): *"preklinjan sem med njimi"*.

Njeni duhovniki so prekršili Moj zakon in oskrunili Moje svete stvari. Niso razlikovali med svetim in nesvetim, niti niso učili razlike med nečistim in čistim; in oni so skrivali svoje oči pred Mojimi sobotami (Šabat - prenehanje), tako da sem oskrunjen med njimi.

Skrunjenje, ponižujoči vulgarni jezik in kletvice. Mučenje, ki so ga izvajali na meni je omenjeno v [peti Mojzesovi knjigi \(Devteronomij\) 32,22-24](#).

Ker ogenj je razvnet v moji jezi in bo gorel do najnižjega pekla; použil bo zemljo z njenimi pridelki in požigal temelje gora. Nakopičil bom nadnje nesreče, postreljal nanje svoje puščice. Od lakote bodo medleli, uživani bodo z žgočo vročino (Amp.: in strupeno kugo); in grenkim opustošenjem, nadnje bom poslal tudi zobe zveri s strupom tistih, ki se plazijo po prahu.

Torej so tam zobje zveri nad teboj.

V [drugi Samuelovi knjigi](#) izjavlja:

Muke pekla so me obkrožile, zanke smrti so me onemogočile.

In v [Miheju 3,2](#) je zanimiv zapis, kjer Filistejci, ki sovražijo Izraelce pravijo:

„Vi ki sovražite dobro in ljubite zlo; ki trgate kožo iz mojega ljudstva in meso iz njihovih kosti!“

To je bilo, kar so delali Judom. To je bilo v naravnem, toda od kod so dobili to idejo? Ta prihaja iz pekla. To je kar delajo demoni. In usmiljenje? Usmiljenje je samo v nebesih. Usmiljenje prihaja od Boga in hudič ne pozna nobene oblike usmiljenja, on je popolnoma proti temu. [Psalm 36,6](#)

"Tvoje usmiljenje, O Gospod, je v nebesih, tvoja zvestoba sega do oblakov."

Zagotovo je ni v peklu. In v [Psalmu 74,20](#) pravi:

„Imej spoštovanje do zaveze; ker temine zemlje so polne legel nasilja.“

To je samo krut, beden, strašen kraj, katerega moraš prenašati. Vse te stvari moraš prenašati.

Bog je naredil človeštvo, kot najvišjo obliko stvarjenja in ti demoni so najnižja oblika stvarjenja. Kot ljudje se trudimo, da bi prišli naprej v življenju. Izboljšujemo sebe, študiramo, se učimo. Toda v peklu

tvoje življenje vodijo demoni. Ti stvori imajo inteligenčni kvocient nič, popolnoma brezbrizni stvori. Vse, kar poznajo je sovraštvo do Boga, sovraštvo do tebe in mučenje. Oni vodijo tvoje življenje in ne moreš storiti ničesar glede tega.

Obstajajo zapisi o ponižanjih, katere moraš prestajati. „Ta stvar bo vodila moje življenje, ne morem je ustaviti!“ V [Izaiju 5,13-15](#)

„Zato gre moje ljudstvo v ujetništvo k svojim sovražnikom, ne da bi to vedeli, ker nimajo spoznanja Boga. In njihovi spoštovani možje, njihova slava, so sestradani, in njihove množice so posušene z žejo. Zato podzemlje povečuje svoje poželenje in odpira svoja usta brezmejno. Vanj se bodo spustili njihovi odličniki in množice z vsemi njihovimi prepirljivci in žaljivci. Tako bo človek ponižan, človeštvo ponižano, oči prevzetnega bodo ponižane.“

[Izaija 57,9-16](#)

„K Molohu si hodila z olivnim oljem in množila svoje dišave, pošiljala si daleč svoje sle in se poniževala do samega podzemlja. Izmučena si bila zaradi vseh tvojih poti, toda nisi rekla: „Brezupno je.“ Našla si obnovitev svoje moči in tako nisi omedlela. „Koga si se tako strašila in bala, da si varala mene in se me nisi spomnila v svojih srcih. Ali ne zaradi tega, ker sem dolgo molčal, da se me ne bojiš? Izpostavil bom tvojo pravičnost in tvoja dela in ne bodo ti koristila. Ko boš klicala na pomoč, naj te tvoja zbirka malikov reši! Veter bo odnesel vse od njih stran, rahla sapica jih bo odpihala stran. Toda človek, ki me naredi za svoje zatočišče bo dobil v last mojo sveto goro. In rečeno bo, gradite, gradite, pripravite pot! Odstranite ovire s poti mojega ljudstva. Ker to je kar pravi On, ki je vzvišeni in veličastni – On, ki živi na veke, čigar ime je sveto: Jaz živim v visokem in svetem mestu, toda prav tako z njim, ki je skesan in ponižen v duhu, da bi oživel duha ponižnega in oživel srce skesanega. Jaz ne bom obtoževal za večno, niti ne bom vedno jezen, drugače bi duh človeka medlel pred mano - dih človeka, katerega sem ustvaril.

[Ezekiel 32,24](#)

Tam je Elam in vsa njegova množica okoli njegovega groba. Vsi so bili pobiti in so padli pod mečem: tisti, ki so se pogreznili neobrezani do spodnjih krajev zemlje. Tisti, ki so povzročili grozo v deželi živih; sedaj nosijo sramoto s tistimi, ki so šli v jamo.

In tako se nadaljuje še in še. To je bila strašna stvar, da so tvoje življenje upravljali ti stvori, ki nimajo nikakršne milosti.

(Tema in kričanje v peklu)

Ležal sem v celici in stemnilo se je. Bila je smolnata, črna tema. Mislim na temo, kakršno nisem nikoli prej občutil. In bil sem spodaj v rovih, globoko spodaj v železovih rudnikih v Arizoni. Tam je bila tema, kakršne si ne morete niti predstavljati. Uspel sem se splaziti ven, nekako sem se bil sposoben plaziti. In očitno so me pustili. Zapomnil sem si, kje so bila vrata in tako sem se splazil proti vratom, otipal sem si pot in prišel sem ven iz celice. Pogledal sem v eno smer, vse črno. In vse kar sem slišal so bili kriki. Kričanje milijard ljudi na tem kraju. Vedel sem, da jih je na milijarde. In bilo je tako glasno. Če ste kdajkoli prej slišali koga kričati, veste kako je to nadležno. Torej, če slišiš milijarde ljudi kričati, si ne morete zamisliti kako to vpliva na vaš um. Enostavno ga ne morete prenašati. Zatiskate si ušesa, ker je tako glasno in prodorno. Ne morete stran od teh krikov.

In strah, ki vas navdaja je neverjeten. Strah prevladuje nad vsem. Tukaj ni Božje prisotnosti na tem

mestu, tako morate prenašati strah in mučenje in temačnost. Ničesar ne morete videti. Celu tega, kar prihaja nad vas ne morete videti. Pisma govorijo o tej temačnosti v [Psalmu 88,6](#)

Položil si me v najnižjo jamo, v temačnost, v globine.

[Razodetje 16,10](#)

Potem je peti angel izlil svojo čašo na prestol zveri in njegovo kraljestvo je pokrila tema. Ljudje so si od bolečine grizli jezike.

[Juda 1,13](#)

Divji morski valovi so, ki naplavlajo peno lastne sramote, blodeče zvezde, zanje je prihranjena črnost temine za večno.

In tam je tema, ki se lahko občuti, kot je prikazano v [drugi Mojzesovi knjigi \(Exodus\) 10,21](#)

Tedaj je GOSPOD rekel Mojzesu: „Iztegni svojo roko proti nebu, tako da se bo temačnost razširila nad Egipt – temačnost, ki se lahko občuti!“

To temo lahko čutite.

(Strah v peklju)

Moram vam povedati, da je bil strah tako močan. Zgrabi te. Če ste kdaj videli kakšno grozljivko, kjer vas strah zgrabi za vrat, če si lahko to predstavljate in pomnožite vsaj s tisoč in to zadržite, tako vam je ves čas. In vem nekaj o strahu. Ko sem bil mlad, sem jadral na deski. Ko sem bil res zelo mlad smo bili v mestu Coco Florida. Srfali smo in nad nas je prihajala skupina morskih psov, ki nas je obkrožila. In trimetrski tigrasti morski pes je prihajal nadme in pregriznil mojo desko na pol. Zgrabil me je za nogo in me potegnil pod vodo. Tako je bila moja noga v ustih tega velikanskega psa. Takrat nisem bil kristjan; to je bilo, preden sem bil odrešen. In nenadoma me je izpustil. Vem, da je Bog odprl usta tistemu morskemu psu. Toda za nekaj trenutkov me je strah, ki pride vate, absolutno in popolnoma prežal. Če je kdorkoli kdaj videl film Žrelo, tisti strah ni bil prav NIČ v primerjavi s tem, če ga dejansko preživljaš. Strah je bil grozljiv. Neki fant zraven mene je bil samo dober meter stran in morski pes mu je odtrgal nogo! In zvelkli so ga na obalo, povsod je bila kri. On je kričal, in ni imel noge. Torej razumem strah. Toda ta strah ni bil nič, popolnoma nič v primerjavi s strahom, katerega sem občutil v peklju, popolnoma nobene primerjave. Mislim, da je bil strah, ki sem ga čutil ob napadu morskoga psa eden največjih strahov, kar ga lahko izkusimo na zemlji.

To je torej nekaj stvari, ki jih moramo prenašati v peklju. V [Izaija 24,17-18](#) pravi:

Strah in brezno in zanka so nad teboj, o prebivalec zemlje. In tako bo, da bo on, ki beži pred zvokom strahu, padel v brezno in on, ki pride iz sredine brezna bo ujet v zanko; ker okna od višav so odprta in temelji zemlje se tresejo.

Ted Koppel, je med prezentacijo, ki jo je imel na "Night Line" leto in pol nazaj, obiskal nekatere izmed zaporov v naši državi in je tam preživel noč. Ni mogel verjeti, kako glasno je bilo. Tako, da ni mogel spati. Vsi so kričali na ves glas. Na televiziji je povedal, kako je bil šokiran s tem, kako so ljudje samo kričali in vso noč ječali. Torej celo v naših zemeljskih zaporih ljudje kričijo, koliko bolj šele v peklju. V [Jobu 18,14](#) pravi, da hudobne poti človeka, ljudi, ki zavrnejo Gospoda...

„On je iztrgan iz varnosti njegovega šotora in odkoraka h kralju grozot.“

Hudič je zagotovo kralj grozot.

(Zapuščen v peklu)

Sedaj sem bil zunaj celice in pogledal sem v to smer. In ko sem pogledal v to smer, sem lahko videl, da so bili tam plameni ognja približno 16 kilometrov stran od mene. Brezno ognja s premerom približno 5 kilometrov je imelo plamene, ki so ožarjali obzorje dovolj, da si videl samo nekaj pokrajine pekla.

Temačnost je bila tako težka, enostavno vpije vsako svetlobo. Toda bilo je dovolj, da sem videl samo nekaj obzorja. Vse je bilo rjavo in opustelo! Menim, prav nobenega zelenega lista, niti nikakršne vrste življenja, samo kamenje, zemlja in črno nebo in smog na obzorju. Plameni so bili resnično visoki, tako da sem jih lahko videl. V [peti Mojzesovi knjigi \(Devteronomij\) 29,22](#) je zapis:

„Celotna zemlja je goreče oglje, sol in požganina, ni posejana, niti ne rodi, niti ne raste tam nobena trava, kot po razdejanju Sodome in Gomore, Adme in Cebojima, ki jih je Gospod razrušil v svoji jezi in srdu.“

V peklu ni nikakršnega življenja. Tako nenavadno je biti v svetu, kjer ni življenja, tukaj se veselimo dreves in svežega zraka, toda tam je vse popolnoma mrtvo.

(Vročina)

Vročina je bila tako intenzivna, lahko jo celo opišeš. V [peti Mojzesovi knjigi \(Devteronomij\) 32,24](#) pravi:

„Od lakote bodo medleli, použivani bodo z žgočo vročino (Amp.: in strupeno kugo); in grenkim opustošenjem, nadnje bom poslal tudi zobe zveri s strupom tistih, ki se plazijo po prahu.“

[Juda 1,7](#)

„Kot Sodoma in Gomora in mesta okrog njih, ki so se na podoben način kot ta, predala spolni sprevrženosti in so šla za tujim mesom, so postavljena za zgled tako, da trpijo povračilo večnega ognja.“

[Psalm 11,6](#)

„Na hudobne bo On deževal premog, ogenj in žareče oglje in žgoč veter bo delež njihove čaše.“

To je, kar se dogaja v peklu. Tako je vroče. Vse te stvari bi te morale ubiti, toda ne umreš! Vse te stvari moraš prenašati. Želel sem si miru v umu, da bi zbežal stran od teh krikov, in šel stran od tam. To je, kot bi hotel iti domov ponoči, po težkem dnevu, enostavno si želiš miru v umu. Toda tam si prenašal vse kričanje in vse muke. In nikoli na veke ne prideš stran od tega, za večno. V [Izaija 57,21](#) pravi:

„Ni miru,“ govori moj Bog, „za krivične.“

V peklu si tudi nag. To je samo še ena stvar, ki jo moraš prenašati. Sramota! V [Ezeielu 32,24](#) govori o sramoti v peklu:

„Tam je Elam in vsa njegova množica, vse naokrog njenega groba. Vsi so bili pobiti in so padli pod mečem: tisti, ki so se pogreznili neobrezani do spodnjih krajev zemlje. Tisti, ki so povzročili grozo v deželi živih; sedaj nosijo sramoto s tistimi, ki so šli v brezno.“

In v [Jobu 26,6](#):

„Podzemlje je razgaljeno pred Njim, opustošenje nima zagrinjala.“

To pomeni, da Bog lahko vidi v pekel, torej mu je na ogled. Toda tudi ti si nag v peklu, samo še ena stvar, katero moraš prestajati.

(Suša)

V peklu ni prav nobene vode, nič vode. Ni vlage v zraku. Ni vode v nobeni obliki. Tako suho je; strašno si želiš kapljico vode, samo eno. Točno tako, kot pravi v [Luka 16,23-24](#)

„In ko je bil v mukah v peklu, je povzdignil svoje oči in videl Abrahama v daljavi in Lazarja v njegovem naročju. Potem je on zavpil in rekel: „Oče Abraham, usmili se me in pošlji Lazarja, da bo lahko pomočil konico svojega prsta v vodo, da mi ohladi jezik, zakaj mučim se v tem plamenu.“

Abraham je rekel, „Sin spomni se,“ in potem je šel naprej in govoril o svojih bratih. Od njega je hotel, da bi samo pomočil konico prsta v vodo, samo da bi dobil eno kapljico. Ta bi bila dragocena, ena kapljica, toda nikoli, na veke ne dobiš kapljice. Težko si je predstavljati, kako suha so tvoja usta. Če si lahko predstavljate, da ste na maratonskem teku skozi Dolino smrti in imate vato v svojih ustih, in ste tam več dni, in se to tako nadaljuje, enostavno suhi, popolnoma, obupno si želite kapljico vode.

Še ena stvar, ki jo je ta odlomek razkril meni je bila, da smo vedeli, da je bil velik prepad postavljen med njimi v peklu; med rajem in podzemljem. In bogataš je videl Abrahama v daljavi. Kako bi lahko v naravnem prepoznal Lazarja in Abrahama? Prvič, on ni nikoli srečal Abrahama in potem, da bi videl nekoga tako daleč stran v resnici ne bi vedel, kdo so, toda so določene stvari, ki jih v peklu enostavno veš. Razumeš, kot sem povedal: globine, kako daleč stran in tako dalje.

Potem me je eden od demonov zgrabil, me vlekel nazaj v celico, in ponovno začel vsa ta mučenja, o katerih resnično ne maram govoriti, ker ne želim podoživljati mučenja. Začeli so mi drobiti lobanjo. Demon me je zgrabil, in mi poskušal zdrobiti glavo. Kričal sem in prosil za milost, toda nikakršne milosti! Ob tem času sta me vsak od njiju zagrabila za roko in nogo in sta hotela odtrgati moje noge in moje roke. Mislil sem: „*Ne morem vzdržati tega, ne morem prenesti tega!*“

(Poleg brezna)

In nenadoma me je nekaj zagrabilo, in me potegnilo ven iz te celice. Vem da je bil Gospod, toda takrat tega nisem vedel. Tam sem bil kot neodrešen človek, zato teh stvari nisem vedel. Tja sem šel enostavno, kot, če ne bi nikoli sprejel Gospoda. Postavljen sem bil blizu ognja, katerega sem videl. Stal sem vzdolž tistega brezna. Bil sem pod votlino, kot velikanska jama ali rov s tunelom, ki je šel navzgor.

Vzdolž ognja sem lahko videl skozi plamene, ravno dovolj, da sem videl telesa ljudi v ognju, ki so kričali, kričali za milost, goreč v tem kraju! In vedel sem, da nisem hotel iti tja notri. Bolečina, ki sem jo prenašal je bila že tako dovolj huda, toda za vročino iz tistega ognja sem vedel, da je bila še hujša. Ti ljudje so

moledovali, da bi prišli ven.

Tu so bili ti veliki stvori, razvrščeni vsenaokrog robu tega brezna, in ko so se ljudje plazili navzgor, da bi prišli ven, so bili vrženi nazaj v ogenj, in ni jim bilo dopuščeno iti ven. Mislil sem si: „Oh, ta kraj je tako strašen, tako strašen in grozljiv.“

Vse to se dogaja hkrati. Žejen si, lačen in izčrpan. Prav tako ne moreš spati v peklu. Spanje potrebuješ enako kot sedaj. Tvoje telo potrebuje spanje. [Razodetje 14,11](#) pravi:

„In dim njihovega mučenja se dviga na veke vekov. In za njih dan in noč ne bo počitka,…”

Nikoli ne spiš. Lahko si predstavljate, kako je to, nikoli spati.

V povezavi z vodo v [Zaharija 9,11](#) pravi

„… izpustil sem tvoje ujetnike iz jame, kjer ni vode.“

Popolnoma nobene vode v peklu.

Vedel sem, da je lokacija pekla v središču zemlje. To je, kjer je, v središču zemlje. Razumel sem, da sem bil približno 6000 km globoko v zemlji. Vemo, da je premer zelje 12600 km. Na pol poti bi bilo približno 6300 km. Bil sem približno 6000 km globoko. V [Efežanom 4,9](#) pravi, da se je Jezus spustil v nižje dele zemlje.

In [četrti Mojzesova knjiga \(Numeri\) 16,32](#) pravi:

„In zemlja je odprla svoja usta in jih požrla z njihovim gospodinjstvom in z vsemi Korahovimi privrženci, z vsemi njihovimi stvarmi.“

To je, kjer je sedaj pekel. Pozneje bosta pekel in smrt vržena v ognjeno jezero, in potem vržena v zunanjo temo. To bo po sodnem dnevu, toda prav sedaj je v zemlji.

(Demoni)

Bil sem vzdolž tega brezna ognja, in videl sem vse te demone razmeščene ob stenah, vseh velikosti in oblik, vsake vrste, pohabljeni, grdi stvori, lahko si predstavljate. Bili so skrivenčeni, deformirani stvori, zelo veliki in majhni. Tam so bili velikanski pajki, 1,5 metra veliki pajki, podgane, kače in črvi, ker Sveto pismo govori o črvih, ki te prekrijejo.

[Izaija 14,11](#)

„Pod seboj imaš postlano s črvi, tvoja odeja so gliste.“

Tam je vse vrste ogabnih stvorov vsepovsod in videti je, da so priklenjeni na stene. Spraševal sem se: „Zakaj so te stvari priklenjene na zidove?“ Tega nisem razumel, toda obstaja Pismo, ki o tem govori - [Juda 1,6](#)

Tudi angele, ki niso obvarovali svoje prave pristojnosti, ampak zapustili svoje bivališče, hrani večno vklenjene v temi za sodbo velikega dne.

In morda je bilo to tisto, kar sem videl. Ne vem. Toda tako je to izgledalo. Bil sem vesel, ker nisem hotel, da bi lahko prišli do mene. Vsi so me strastno sovražili! To je bila še ena stvar, katere nisem razumel. Niso bili samo stvori, imeli so sovraštvo proti človeštvu. In tako sem bil vesel, da so bili priklenjeni na zidove.

Začel sem se vzpenjati vzdolž brezna v tem tunelu, in zapuščati plamene. Kmalu je postalo temneje, toda lahko sem videl vse te demone vzdolž zidov, in imeli so tako strašno moč. Mislil sem si: „*Kdo bi lahko premagal te stvore. Nihče se ne bi mogel boriti s temi stvarmi.*“ In vendar, ta strah je tako silen, da ga enostavno nisem mogel prenašati.

(Nobenega upanja)

Najhujša stvar v peklu, najslabša stvar, hujša od vseh mučenj je bila to, da sem razumel, prvič, da se je na zemlji odvijalo življenje, in da večina ljudi tu zgoraj ni imela pojma, da ta svet tukaj spodaj sploh obstaja! Celu tega ne vedo, da je to resničen svet tukaj spodaj. Da je tu na milijarde ljudi, ki trpijo in moledujejo za eno priliko, da bi imeli priložnost priti ven. Toda oni nikoli ne dobijo možnosti priti ven in so jezni sami nase, ker niso zgrabili priložnosti, da bi sprejeli Jezusa, da so obtičali tukaj za večno.

To je najhujša stvar glede pekla, da ni bilo nobenega upanja, da bi kdajkoli prišli ven. To sem razumel. Dojel sem večnost. Lahko sem razumel večnost. Tukaj na zemlji si je ne moremo točno predstavljati. Toda tam sem jo razumel. Vedel sem, da bom tam za večno in vedno in nisem imel nobenega upanja, da bi prišel ven. Mislil sem na svojo ženo. Nikoli ne bom mogel priti do nje. Vedno sem ji govoril, da, če bi bila kdajkoli razdvojena s kakšnim potresom ali nečem groznim, sem rekel: „*Prišel bom do tebe. Našel te bom. Prišel bom do tebe, če bova kdajkoli razdvojena.*“ Toda tukaj nisem mogel priti do nje. Nikoli je bom mogel več videti. Nikoli ne bo imela kakršne koli zamisli, predstave, kje sem bil, kje sem. In enostavno ne bom mogel nikoli za večno govoriti z njo. Ta misel me je tako strašno motila. Da ne bi bil zmožen govoriti z njo, priti do nje in, da ona ne bi vedela, kje sem, nobenega upanja nisem imel, da bi kdajkoli prišel ven. Razumete, nikoli ne pridete od tukaj, večno! Poglejte, tukaj na zemlji je vedno upanje. Celu ljudje v koncentracijskih taboriščih so imeli upanje, da bi prišli ven. Ali vsaj umrli, da bi prišli ven iz tega. Toda nikoli nismo izkusili popolnoma brezupne situacije.

V [Izaiju 38,18](#) pravi:

Ker Sheol (kraj mrtvih) ne more priznati in iztegniti roke k Tebi, smrt ne more hvaliti in se veseliti v Tebi; oni ki gredo dol do brezna ne morejo upati [na Tvojo resnico, na tvoje objube; njihov pogojni izpust je pri kraju, njihova usoda je zapečatenaj].(Amp.)

Nobenega upanja. In resnica je Jezus. On je resnica.

(Jezus se prikaže)

Ob tem času grem navzgor po tem tunelu in sem samo v popolnem strahu, brezupno izgubljen, in bojim se teh demonov. Nenadoma, enostavno nenadoma, se je pojavil Jezus! „*Hvaljen bodi Gospod*“, Jezus se je prikazal. Ta bleščeča luč je osvetlila prostor. Videl sem samo Njegov obris. Obris človeka. Nisem mogel videti Njegovega obraza. Bil je tako bleščeč. Enostavno gledal sem v to svetlobo in videl Njegov obris. In preprosto zgrudil sem se na kolena in padel skupaj. Nisem mogel ničesar, razen slaviti Njega. Tako hvaležen sem bil. Sekundo nazaj sem bil za večno izgubljen, in sedaj sem nenadoma sem zunaj tega kraja, ker sem že poznal Jezusa. Ti ljudje ne morejo priti ven, toda jaz sem lahko, ker sem že bil odrešen. Vedel in razumel sem, da ni bilo nobene poti ven iz tega mesta, samo po Jezusu. On je edini način, ki te obvaruje, da bi šel na ta kraj.

V [Razodetju 1,6](#) pravi Janez, ko je šel v nebesa, je videl Jezusa, da je Njegovo obličje bilo kot sonce, ki sije v vsej svoji moči. In ko je videl Njega se je zgrudil k Njegovim nogam kot mrtev. Natanko tako sem

se tudi jaz. Zgrudil sem se k Njegovim nogam kot mrtev. In sedaj, mislili si boste, da sem imel milijon vprašanj, da bi ga vprašal, toda, ko si tam, je vse, kar lahko storiš, slavljenje Njega, hvaljenje Njegovega svetega imena, in zahvaljevanje Njemu, ker nas je On rešil pred tem.

Ko sem prišel k sebi, vsaj dovolj, da sem pričel oblikovati misli, sem mislil, kako bi rekel Gospodu, mislim da Njega niti nisem vprašal na glas, samo pomislil sem na to in On mi je odgovoril. Rekel sem: „Gospod zakaj si me ti poslal na ta kraj? Zakaj si me poslal sem?“ Rekel mi je: „**Ker ljudje ne verjamejo, da ta kraj obstaja.**“ On je rekel, „**Celo nekaj izmed mojih lastnih ljudi ne verjame, da je ta kraj resničen.**“ Šokiran sem bil ob tej izjavi. Mislil sem, da vsak kristjan mora verjeti v pekel. Toda vsak ne verjame v dobesedno goreč pekel. Rekel sem Gospodu: „Zakaj si izbral mene?“ Toda On mi ni odgovoril na to vprašanje.

Ne vem, nimam pojma, zakaj je On izbral mene, da bi šel tja. Sem najmanj verjeten, da bi šel v ta kraj. Midva z ženo sovraživa zle filme. Sovraživa karkoli slabega. Celo poletja ne maram, najbolj zaradi vročine. To je umazano. Ni reda. Vse je kaotično in neurejeno in gnusno. In jaz ljubim vse urejeno in sijajno. Tudi na to vprašanje mi On ni odgovoril. On mi je rekel: „**Pojdi in povej jim, da Jaz sovražim ta kraj, da ni moja želja za nobenega izmed Mojih stvarjenj, da bi šel na ta kraj. Niti enega! Tega nikoli nisem naredil za ljudi. To je bilo narejeno za hudiča in njegove angele. Moraš iti in jim povedati. Jaz sem ti dal usta, ti pojdi in jim povej.**“

Mislil sem si: „Toda Gospod, oni mi ne bodo verjeli. Oni bodo mislili, da sem znorel, ali sem imel moraste sanje.“ Mislim, ali ne bi vi mislili tako? Ko sem to razmišljal, mi je Gospod odgovoril in On je rekel: „**Ni tvoja naloga, da jih prepričaš. To je naloga Svetega Duha! Ti samo pojdi in jim povej!**“ In moja notranjost je rekla: „Da Gospod! Vsekakor, moram iti in jim povedati.“ Ni potrebno skrbeti in se bati, kaj si bodo ljudje mislili o tebi, enostavno moraš iti, ter to storiti, in prepustiš Bogu, da opravi ostalo. Amen? In rekel sem, „Gospod, zakaj so me tako silno sovražili? Zakaj so me ti stvorili sovražili?“ On je rekel, „**Ker si ustvarjen po moji podobnosti, in oni sovražijo Mene.**“ Veste, da hudič ne more storiti ničesar proti Bogu. Ne more prizadeti Boga, tako rečeno, toda on lahko poškoduje Njegovo stvaritev. Zato hudič sovraži človeštvo in ga zavaja, da bi ga privedel v pekel. In on povzroča bolezni nad njim, karkoli lahko stori, da bi prizadel Božjo stvaritev.

(Mir Boga)

In potem me je Bog preplaval z Svojimi mislimi. Pustil me je, da sem se dotaknil delčka Njegovega srca, o tem kako zelo On ljubi človeštvo. Neverjetno. Nisem mogel prenesti. To je bilo preveč zame. Ljubezen, ki jo ima On za človeka, enostavno je v to telo ne moreš sprejeti. Veste, kako zelo ljubimo svoje žene, in svoje otroke? Torej, ljubezen, katero imamo, se ne more niti primerjati z ljubeznijo, ki jo ima Bog za nas. Njegova ljubezen je neskončno večja, kot naša ljubezen, in naša sposobnost ljubiti. To je preprosto enako kot pravi v [pismu Efežanom 3,19](#), „**...ter spoznati Kristusovo ljubezen, ki presega spoznanje, da bi se izpolnili do vse Božje polnosti.**“ Tako daleč presega to, kar lahko spoznamo, da je ne moreš zaobjeti. Nisem mogel verjeti, kako zelo je On ljubil človeštvo, da bi On umrl za samo eno osebo, da ne bi šla na ta kraj. In to Njega tako prizadene, da vidi enega izmed Njegovih stvaritev iti na ta kraj. To boli Gospoda, On joka, ko vidi enega človeka iti. In tako žal mi je bilo za Gospoda.

Čutil sem Njegovo srce, On mi je dopustil, da sem se enostavno dotaknil delčka Njegovega srca. On je občutil tako žalost za Njegovo stvaritev, ki je šla tja. In mislil sem si, „**moram iti ven, in pričevati, in izkoristiti vsak dih, ki ga imam, in povedati svetu o Jezusu, kako dober je On.**“ Menim, mi imamo evangelij. To so dobre novice. To so dobre novice, in svet ne ve zanje. Mora jim biti povedano. Veste, mi moramo deliti to spoznanje. Ljudem enostavno manjka spoznanja na tem področju. Bog želi, da delimo z njimi, kako dober je On, in kako On sovraži ta kraj.

On mi je rekel tudi, „**Povej jim, da Jaz prihajam zelo, zelo kmalu.**“ In On je ponovno rekel, „**Povej jim, da Jaz prihajam zelo, zelo kmalu.**“ In sedaj si mislim, zakaj nisem rekel Njemu, „Kaj meniš Gospod, kaj tebi pomeni kmalu?“ Tako mi razmišljamo. Toda jaz nisem vprašal. Enostavno ne pomisliš,

da bi takrat vprašal te stvari. Preprosto tako zelo si želiš slaviti Njega. Božji mir, ki te prevzame, ko si ti blizu Njega je nerazložljiv. Bil sem v maziljenjih, služenjih, toda ni primerjave ljubezni in miru Boga, katerega čutiš, ko si poleg Njega.

In potem sem pogledal gor, in videl sem tiste stvore na steni, ki so bili tako strašni, videti so bili kot mravlje na steni! Preprosto, izgledali so kot mravlje. Še vedno so bili veliki, toda z Božjo močjo poleg tebe, vso Božjo stvariteljsko močjo, so oni izgledali, kot mravlje na steni. Nisem mogel čez to. Mislil sem si: „Gospod, oni so samo mravlje!“ In On je rekel, „**Ti jih moraš samo zvezati in izgnati ven v Mojem imenu.**“ Mislil sem si: „Fant, kakšno moč je On dal cerkvi.“ Ti stvori, ki so bili tako strašni, tako grozni. Mi ne bi bili kos hudiču, nikakor. Oni so strašni, grozljivi, toda z Njim so kot nič! Prav takrat se je v meni dvignila hrabrost, ko sem videl te stvore sem čutil, kot bi hotel reči „vi stvori ste bili tisti, ki ste me mučil in me hoteli raztrgati. Dajte, pridite! Dajte, pridite zdaj!“ Mogoče se je malo od mojega mesa dvignilo, ali nekaj podobnega, saj veste. Mislil sem si: „Jezus, daj jih.“

(Zapuščanje pekla)

Ko sva odšla, sva šla gor nad površino zemlje. Šla sva gor, ker sva bila še vedno v tunelu. Kmalu pekla nisem mogel več videti, toda bilo je kot tornado, orjaški tornado, v katerem sva bila. Nadaljevala sva pot navzgor. Očitno sva morala iti gor, da bi prišla iz njega. Ko sva prišla do vrha, sem pogledal dol na zemljo in bila je približno tako visoko. Zaobljenost zemlje je bila približno takšna. Čudovito je pogledati nazaj na zemljo! Vem, da je Bog dopustil to zame. On bi lahko zapustil tisti tunel, kakorkoli bi On hotel. On je vedel o mojem srcu, da sem si kot deček vedno želel videti, kako zemlja izgleda iz vesolja. Mogoče sem gledal preveč Star Trek ali kaj podobnega? Preprosto mislil sem, da bi bilo resnično krasno videti zemljo, in videti, kako ne visi na ničemer. Kot pravi Sveto Pismo v [Jobu 26,7](#)

On razpenja nad praznino severno nebo, zemljo drži obešeno nad ničem.

Ko pogledate, si mislite: „Kaj drži to stvar gor? Kaj povzroča, da se vrti tako popolno?“ Bog ima tak nadzor. Moč Boga, ki me je preplavila, ki jo ima On. Strašna je. On ima toliko moči. Vsaka posamezna stvar je pod Njegovim nadzorom. Niti las na vaši glavi ne pade na tla, ne da bi On vedel za to. Niti ptica ne pade na tla, da On ne bi vedel za to. Preplavljen sem bil s temi mislimi. Bog ima toliko moči. Preplavilo me je. Je zapis v Izaiju, ki pravi [Izaija 40,22](#) Gospod sedi nad horizontom zemlje. In tukaj sem bil nad krogom zemlje. Mislil sem si celo: „Gospod, kako to, pred Krištofom Kolumbom bi lahko brali Pisma in vedeli, da je bila zemlja okrogla.“ Ali Ti veš? Ljudje so se spraševali, oni so mislili, da je ploščata?

Kakorkoli že, ko sva prihaja nazaj dol, sva šla skozi ščite; vedel sem, da sva šla skozi toplotne ščite, ki so bili okrog zemlje. Preprosto vedel sem. Mislil sem celo bedasto misel, tukaj sem z Bogom in jaz sem mislil, „*sprašujem se, kako bo On prišel skozi ta ščit?*“ Saj veste, kako morajo v vesolju predreti ta ščit pod natanko določenim kotom. Midva sva šla skozi, brez kakršnega koli problema. Ni čudno! Prepričan sem, da je Gospod moral zaviti s Svojim očmi in rekel je, „to lahko obvladam“. V [Psalmu 47,10](#) je zapis, ki pravi,

„...zakaj ščiti zemlje pripadajo Bogu.“

On ima pod nadzorom vse, prav vse. Enostavno nisem hotel, da bi On odšel, samo želel sem si biti v Njegovi prisotnosti. Hitro sva se bližala Kaliforniji. Enostavno prihajala sva resnično hitro, tako hitro sva se gibala, in se bližala naši hiši. In pogledal sem, in lahko sem videl prav skozi streho naše hiše. In lahko sem videl sebe, ko sem ležal na tleh. To me je resnično zelo prizadelo. Prav tukaj, kjer sem videl svoje telo, ki je ležalo tam in sem mislil, „*Tisto ne morem biti jaz. To sem jaz!*“ Veste, vi nikoli niste videli sebe dvojno. Tukaj sem bil. Ležal sem tam in mislil, „*Tisto resnično nisem jaz.*“ In tisti zapis, ko Pavel pravi, kjer smo mi samo v šotoru ([drugo pismo Korinčanom 5,1](#)), to me je zelo presunilo. Mislil sem, „*tisto je samo šotor, to ni nič. Tisto je samo začasno. To je resničen jaz.*“ To je, kar je večnost, dejansko. Tisto življenje, o katerem skrbimo, me je tudi presunilo, da smo hlapi, da je življenje samo izparina kot v

[Jakobovo pismo 4,14](#), ko govori o tem, kako kratko je to življenje. Kratko je. Če živiš 100 let, je kot nič. Vzdigne se kot meglica, izhlapi. In mislil sem si, „*moram živeti za Boga.*“ Kar mi tukaj počnemo zdaj, šteje za večnost. Moramo pričevati. Moramo iti tja ven, in reševati izgubljene. Ne smemo skrbeti zaradi vseh teh neznatnih stvari, s katerimi mi vsi postanemo tako zvezani, in odvisni od njih. Moramo resnično iti ven, tja ven in pridigati evangelij in dobre novice, ker to življenje resnično hitro mine.

Toda jaz se videl moje telo, ki je ležalo tam, in mislil sem si, bilo je, kot bi stopil iz svojega avta, in pogledal nazaj na svoj avto. Tisto niste vi. To je vaš avto. Samo vozi te naokoli. Tako je meni izgledalo. Samo vozi me naokoli tukaj na zemlji, toda to sem resničen jaz. In mislil sem si, „*Gospod, ne odidi, ne odidi.*“ Enostavno želim ostati s Teboj nekaj časa. Toda On je odšel. Prišel sem do svojega telesa, in nekaj me je potegnilo nazaj v moje telo, kot bi bil posrkan nazaj skozi moj nos ali usta.

Prav takrat, ko je On odšel, so ves strah, mučenja in muke prišle nazaj v moj um! Ker pravi v Svetem pismu

[prvo Janezovo pismo 4,18](#)

„...temveč popolna ljubezen prežene strah“

Torej, bil sem poleg popolne ljubezni ves ta čas, in zapustil me je, in ko je On odšel, so nenadoma ves strah in grozote pekla vstopile v moj um. Nisem mogel prenesti tega, nisem ga mogel prenesti! Kričal sem, bil sem v agoniji. Nisem mogel živeti z njim. Vedel sem, da to telo ni bilo sposobno prenesti take vrste strahu. Ne moreš zdržati pod take vrste pritiskom. Tvoje telo ni dovolj močno. In takrat sem molil, in sem bil sposoben moliti, „*Vzemi to ven iz mojega uma!*“

Naravno bi moral iti skozi vse vrste svetovanj, da bi se znebil take vrste travme, toda Bog je to vzel ven, v trenutku je travmo vzel ven. Pustil je spomin, toda vzel je travmo in strah ven. Bil sem tako hvaležen.

Kakorkoli že, po tem se je zgodilo toliko stvari, želel bi si, da bi imeli čas, da bi šli skozi vse, kar je Bog potrdil, da se mi bo zgodilo.

Če je tukaj ta večer kdo, ki ne pozna Gospoda; si mora sam sebi zastaviti vprašanje. Morate reči, „*Ali verjamem tem ljudem, da je to, kar pravijo resnično, vsem tem ljudem in sam sebi?*“ Toda še bolj pomembno je, kar Beseda Boga pravi o peklu. Ali hočete tvegati in reči, „*Ne, ne verjamem, ne verjamem, da je to resnično.*“ Morate zavreči vso Besedo Boga, in vse nas, ki vam skušamo to povedati. Ali ste pripravljeni tvegati to z vso vašo večnostjo? To bi se meni zdelo precej neumno. Ne morete pustiti, da vas hudič zavede. Ta veliki stvor na koncu se je smejal (prikazano na video posnetku). Tako bo videti hudič, če bi prišli do pekla. Smejalo bi se, ker ste imeli priložnost, da bi sprejeli Gospoda, in ste jo zamudili, toda ko ste enkrat tam, ni več povratka. Popolnoma nobenega povratka. Tam bi bili izgubljeni za večno.

Lahko bi rekli sami sebi. „*Jaz sem kar v redu. Precej dober človek sem. Ne zaslužim si tistega kraja.*“ In verjetno ste precej dobri v primerjavi z večino ljudi, toda to ni tisto, s čimer se morate primerjati. Moramo se primerjati z Božjim merilom. Njegovo merilo je tako višje kot naše. On pravi v Besedi, da če si se enkrat zlagal, samo enkrat v vsem svojem življenju, te to dela lažnivca. Če si ukradel eno samo stvar v svojem življenju, sponko, nekaj minut časa svojega šefa, karkoli, samo enkrat, te to dela tatu. Če si bil jezen brez vzroka, če nisi odpustil komu, ki je storil kaj krivičnega zoper tebe, če si poželel žensko, katerokoli izmed teh stvari, če si to samo enkrat storil, te to dela grešnika in ne moreš priti v nebesa. In tako vidite, vsi smo grešniki. Vsi smo grešili, in ne moremo priti v nebesa s svojimi lastnimi deli. [Pismo Titu 3,5](#) pravi,

„On nas je rešil, a ne zaradi del pravičnosti, ki bi jih storili mi, marveč po svojem usmiljenju, s kopeljo prerojenja in prenovitve po Svetem Duhu.“

Amen, torej je odvisno od tega, kako primerjaš. To je kot ženska, ki je videla čredo ovc na griču, in vse so bile tako bele lin lepe napram temu griču. Ona je rekla, „Poglej te bele ovce, poglej, kako lepo izgledajo, tako bele.“ Šla je v posteljo in čez noč je snežilo. Naslednje jutro je pogledala gor, in videla ovce, in vse so izgledale tako motne, umazane in sive v primerjavi z belim snegom. Torej moramo sebe primerjati z Bogom. Njegovo merilo je veliko višje kot naše. Torej potrebujemo Odrešenika. V nebesa ne moremo priti z lastnimi močmi. Bog je to naredil kot brezplačen dar. On je rekel v

[Evangeliju po Janezu 14,6](#)

„Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače, kot po meni.“

On je edina pot ven iz tega kraja.

Torej, če je kdo tukaj, ki ne pozna Gospoda, kdorkoli tukaj, ki resnično ni nikoli povabil Jezusa, da bi bil Gospod in Odrešenik tvojega življenja. Nikoli ni resnično prišel do te točke, kjer bi resnično naglas izrekel s svojimi lastnimi ustmi, in povabil Njega, da bi prišel v tvoje življenje, ali bi vstali? Če je tukaj kdo, ali bi vstali sedaj, za Jezusa? Ne pustite hudiču, tistemu stvoru, da se vam smeji. Vstanite sedaj, ko imate priložnost, saj ne veste, koliko časa še imamo. Ne veste, če morda jutri ne boste umrli, in končali v tistem kraju.

Naj vam povem, tisti kraj, samo vročina sama bi bila strašna za prenašanje. Tisti ljudje, ki smo jih videli, ko so skakali iz New York-ških stolpnic, držali so se za roke in skočili. Kako strašno je to moralo biti. Veste, če ste kdaj bili visoko zgoraj in pogledali dol, da bi skočili, bi bilo nepredstavljivo. Toda oni so se morali soočiti s tisto vročino. In to je bilo samo za približno pet sekund. Potem bi jih upepelila, in tisto je bilo približno 2000 stopinj. Znanstveniki pravijo, da je v središču zemlje okrog dvanajst tisoč stopinj. Torej morate to prenašati za vso večnost. Če ste pripravljeni iti skozi to, bi bilo to strašno neumno. Sedaj je čas...

(Napovedovalec govori)

Sveto pismo je resnično preprosto, mi vsi smo grešniki, in kdorkoli bo klical ime Gospoda, bo rešen. Jezus je rekel, če me boste priznali pred ljudmi, javno, potem bom jaz v zameno; priznal vaše ime pred svojim nebeškim Očetom in Božjimi angeli. Toda, če me zatajite pred ljudmi, bom jaz vas zanimal pred Svojim Očetom. Želel bi vas prositi, da nekaj storite. Če še nikoli niste javno, pred drugimi ljudmi, če še nikoli niste javno razglasili Jezusa Kristusa kot svojega Odrešenika in sprejeli Njega, kot Gospoda vašega življenja, ali če dvomite glede tega, ali so nebesa vaše večno domovanje, se spomnite, da je Jezus visel nag na križu, na trgu, on je visel tam za vas. On je trpel vašo sramoto.

Če boste molili to molitev iz globin svojega srca, bo Bog rešil vašo dušo, in On vam bo dal priložnost v ne tako oddaljeni prihodnosti, da boste to storili javno. Molite z nami, posebno tisti, ki ste v skupnostih in veste, da bi morali. **"Bog, jaz verjamem Vate. Ti si moj Stvarnik. Jaz sem grešnik. Grešil sem v številnih točkah, namerno in nezavedno. Padel sem. Zgrešil sem. Zaznamovan sem z grehom. Jezus, jaz verjamem vate. Ti si večni Sin Boga. Ti si Božje jagnje, ki odjemlje greh sveta, ki odjemlje moj greh. Verjamem, da si Ti umrl na križu. Prelil si Tvojo nedolžno kri za mojo grešno dušo. Verjamem, da si Ti bil pokopan in na tretji dan si Ti vstal. Ti živiš na veke, kličem Te za svojega Gospoda. Kličem Te za svojega Odrešenika. Predajam Ti svoje življenje. Ljubil bom Tebe, in Ti služil do konca svojih dni. Jaz pripadam Tebi, z vsemi dobrimi in slabimi platmi, grešnimi platmi, vsemi svojimi načrti, vsemi svojimi sanjami, vse predajam Tebi. Naj se zgodi Tvoja volja v meni. Verjamem, da sem rešen, ne po dobrih delih, temveč po veri, po zaupanju Vate. V imenu Jezusa. Amen."**

>>>> DOLG, DOLG APLAVZ<<<<<

Ta odziv je popolnoma primeren. Sveto pismo pravi, da v nebesih ni večjega veselja, kot, ko se en grešnik spreobrne. In poznamo samo bled primer tega, kar se dogaja v nebesih, ko smo priče temu, kar ste storili vi danes. Rad bi naslovil še ostale izmed vas, in potem bom končal. Rad bi pozval v ospredje tiste izmed nas, ki smo priče temu. Res smo zelo srečni, da lahko slišimo brata Billa govoriti, kar je izkusil. Podal bom izziv vam in res bi vas posvaril, ne sprejmite tega, razen če niste pripravljeni za nekaj aktivnosti Duha v vaših življenjih. Ne skušam biti predrzen, pravim samo, ne naredite te svoje izjave, razen, če ne mislite resno, in tukaj je, kar je. Ima dva dela.

Prvič. **Ne bom se več bal obraza človeka.** Največjega posameznega prebivalca, ki se obnaša, kot če bi vi resnično vedeli, da so nebesa in da je pekel. Ne bom se več bal obraza človeka.

Drugič. **Govoril bom vsem, katere poznam, preostanek svojega življenja o Jezusu, nebesih in peklu.**

To je ogromna obveza. Vsak človek katerega poznam, in ki je dosegel ljudi za Kristusa, je prišel do teh dveh točk obveze. Zakaj bi imeli odnos s komerkoli, če ne zato, da bi z njimi delili slavne, dobre novice, ki reši njihove duše iz pekla. To je hudodelstvo v Duhu - da poznate nekoga, da se pogovarjate z njim, da se skupaj zabavate z njim, da uživate njihovo prisotnost - in jim nikoli ne poveste, da brez Kristusa gredo v pekel. Vsak odnos bo kot vrata, da oznanjate resnico, katere priča ste bili danes. To je logično. Če niste pripravljeni delati tega, razumem. Toda če ste pripravljeni narediti ti dve obvezi, če se strinjate, recite to Bogu, **"Bog jaz verjamem Vate. Jaz verjamem v Jezusa, Tvojega Sina, in Tvojega dragocenega Svetega Duha. Sprejemam izziv sedanjega časa. O sebi razglašam, to je moje priznanje. Ne bom se več bal obraza človeka. Ne bo me skrbelo mnenje ljudi. Moj ugled ni pomemben. Sovražim strah pred človekom. Govoril bom vsakomur, ki ga poznam, ves preostanek svojega življenja, o tebi, Gospod Jezus. O nebesih in o kraju, ki se imenuje pekel. Prestopam črto. Ne bom več neopredeljen, prezaposlen, brezbrizen. Sprejemam Tvojo besedo. Ne bom se bal in spregovoril bom na glas. To je moja izpoved Vsemogočnemu Bogu."** Vzdigni svojo vojsko Bog, vsepovsod po tem mestu, narodu in svetu, ljudi, ki so pravilno razločili čase v katerih živimo. Ljudi, ki so prišli do razumevanja, da je večnost oddaljena samo naslednji trenutek stran, da bi videli z jasnostjo v slavo nebes in strahot pekla, in uredili svoje prioritete, da so poslušni Bogu. In sedaj, prosimo za milost. Naredili so hrabro priznanje Bog. Brez Tvoje milosti ne bo uspelo. Verjamemo, da je Tvoja milost zadostna, da naredimo, kar beseda Boga naroča, naj naredimo. Milost, milost, milost, na Tvoje ljudi tukaj v imenu Jezusa.

Kupite celotno pričevanje „23 Minutes in Hell" na [Amazon.com](https://www.amazon.com)

vir: http://www.spiritlessons.com/Documents/BillWiese_23MinutesInHell_Text.htm

translation/prevod: Barbara Hojkar Šavli

Citati Svetega pisma so iz: [Slovenskega standardnega prevoda](#), [Amplified bible \(Amp.\)](#) in originalnega besedila.